

Sygn. akt I C 1580/14

## WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

*Dnia 19 kwietnia 2016 roku*

**Sąd Rejonowy Gdańsk -Północ w Gdańsku, Wydział I Cywilny**

w składzie :

**Przewodniczący** SSR Agnieszka Piotrowska

**Protokolant** sekr. sąd. Katarzyna Warzocha

po rozpoznaniu w dniu 12 kwietnia 2016 roku na rozprawie

sprawy z powództwa A. M.

przeciwko (...) Spółce Akcyjnej w Ł.

o zapłatę

I. oddala powództwo;

II. zasądza od powódki A. M. na rzecz pozwanego (...) Spółki Akcyjnej w Ł. kwotę 2.417 zł (dwa tysiące czterysta siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt I C 1580/14

## UZASADNIENIE

Powódka A. M. wniosła o zasądzenie od (...) S.A. w Ł. kwoty 17.641,94 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 11 lipca 2014r. do dnia zapłaty tytułem odszkodowania w związku ze szkoda w pojeździe A. (...) o nr rej. (...) oraz kwoty 307,50 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 08.10.2014r. do dnia zapłaty tytułem kosztów sporządzenia kosztorysu. W uzasadnieniu pozwu wskazano, że w następstwie zdarzenia komunikacyjnego w dniu 14 kwietnia 2014 roku uszkodzeniu uległ pojazd powódki marki .. (...) następstwie zgłoszenia szkody pozwany posiadający status ubezpieczyciela OC sprawcy szkody wszczął postępowanie likwidacyjne. Na podstawie sporządzonej na zlecenie pozwanego kalkulacji naprawy, celowe i ekonomicznie uzasadnione koszty naprawy pojazdu stanowiącego własność ww. powoda, mające na celu przywrócenie ww. pojazdu do stanu sprzed wypadku ustalone zostały ostatecznie na poziomie 21.075,57 zł. Powódka dochodziła odszkodowania w kwocie 17.641,94 zł tytułem różnicy pomiędzy zasadnymi kosztami naprawy samochodu w kwocie 38.717,51 zł, a kwotą wypłaconego odszkodowania tj. 21.075,57 zł.

Pozwany w odpowiedzi na pozew domagał się oddalenia powództwa w całości oraz zasądzenia od powódki na rzecz pozwanego kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego. W uzasadnieniu wskazał, iż kwestionuje wysokość dochodzonego roszczenia. Zdaniem pozwanego przyznane odszkodowanie pozwoliło na przywrócenie pojazdu do stanu sprzed wyrządzenia szkody. Pozwany poparł wniosek powódki o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego na okoliczność ustalenia ekonomicznie uzasadnionych kosztów przywrócenia pojazdu do stanu poprzedniego, wnosząc aby biegły dokonał oględzin pojazdu i dodatkowo ustalił czy pojazd został naprawiony, jeśli tak przy użyciu jakiego rodzaju części, a także rodzaju zamontowanych w pojeździe w dniu zdarzenia części (oryginalne, zamienniki), co pozwoli na ocenę ewentualnego wzrostu wartości pojazdu w wyniku użycia do naprawy części oryginalnych.

### **Sąd ustalił następujący stan faktyczny:**

W dniu 14 kwietnia 2014 r. doszło do kolizji drogowej pojazdu marki A. (...) o nr rej. (...) należącego do powódki A. M.. Sprawca kolizji posiadał ubezpieczenie z tytułu odpowiedzialności cywilnej w (...) S.A. W Ł.

(okoliczność bezsporna)

Pozwany po przeprowadzeniu procedury likwidacyjnej ostatecznie przyznał powódce A. M. decyzją z dnia 02 lipca 2014 r. odszkodowanie w łącznej wysokości 21.075,57 zł.

(okoliczność bezsporna, nadto dowód: decyzja z dnia 02 lipca 2014 –k.5)

Powódka A. M. zleciła oszacowanie kosztu naprawy uszkodzonego pojazdu marki A. (...) o nr rej. (...) w systemie A., ze sporządzonej na zlecenie powódki wynika iż koszt ten wynosi 38.717,51 zł przy stawce 110 zł/rbg za prace blacharsko –mechaniczne i za prace lakiernicze.

(dowód: kalkulacja naprawy nr 2013/06/04 k. 20-25)

Powódka naprawiła a następnie zbyła przedmiotowy pojazd.

(bezsporne)

Celowy i ekonomicznie uzasadniony koszt naprawy samochodu marki A. (...) o nr rej. (...) przy użyciu części nowych i oryginalnych wyniósł 38.805,66 zł brutto, przy użyciu zamienników 29.749,42 zł brutto.

Użycie do naprawy części oryginalnych nie zwiększy wartości pojazdu i ile wcześniej zamontowane elementy były oryginalne.

(dowód: pisemna opinia biegłego sądowego z zakresu techniki motoryzacyjnej T. M. – k. 78-94, k. 120-129)

### **Sąd zważył, co następuje:**

Sąd oparł swe ustalenia na podstawie dokumentów złożonych do akt sprawy, których autentyczność nie była przez strony kwestionowana.

Okoliczności faktyczne w istotnych dla rozstrzygnięcia przedmiotowej sprawy kwestiach Sąd ustalił również w oparciu o opinię pisemną biegłego sądowego z zakresu techniki motoryzacyjnej. Wskazać należy, że opinie sądowe sporządzone zostały przez osobę o odpowiednich kwalifikacjach, w oparciu o zgromadzony materiał oraz zawierały precyzyjne wnioski, które zostały logicznie uzasadnione.

Przystępując do rozważań prawnych należy wskazać, że stan faktyczny w sprawie był częściowo niesporny. Bezspornym w sprawie był fakt odpowiedzialności pozwanego za przedmiotową szkodę, okoliczność powstania szkody, wypłaty odszkodowania przez pozwanego na rzecz powoda w łącznej kwocie 21.075,57 zł. Spór między stronami sprowadzał się do ustalenia wartości szkody poniesionej przez powódkę i czy została ona przez pozwanego w całości naprawiona.

Zgodnie z przepisem art. 822 k.c. w wyniku zawarcia umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej zakład ubezpieczeń zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, wobec których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo osoba na rzecz której została zawarta umowa ubezpieczenia. Świadczenie ubezpieczyciela obejmuje zapłatę sumy pieniężnej odpowiadającej wysokości poniesionej przez poszkodowanego szkody (art. 805 k.c.). Wysokość odszkodowania powinna być określona według reguł określonych w art. 363 k.c. i art. 361 k.c., przy czym w przypadku uszkodzenia rzeczy w stopniu umożliwiającym przywrócenie jej do stanu poprzedniego, osoba odpowiedzialna za szkodę obowiązana jest zwrócić poszkodowanemu

„wszelkie celowe, ekonomicznie uzasadnione wydatki, poniesione w celu przywrócenia do stanu poprzedniego ( wyrok Sądu Najwyższego z dnia 20 listopada 1970 r., II CR 425/72, OSNCP 1973/6/111).

Należy wskazać, iż Sąd Najwyższy w orzeczeniu z dnia 05.11.1980 r., w sprawie o sygn. akt III CRN 223/80 (OSNC 1981/10/186), który niniejszy Sąd podziela w całości, przywrócenie wyraźnie stwierdził, że obniżenie należnego poszkodowanemu świadczenia o stopień amortyzacji wymienionych części pojazdu na nowe nie znajduje podstaw prawnych. Oznacza to, że odszkodowanie należy ustalić według cen nowych części, bez pomniejszania o amortyzację. Naprawienie szkody powinno nastąpić, według wyboru poszkodowanego, bądź przez przywrócenie stanu poprzedniego, bądź przez zapłatę odpowiedniej sumy pieniężnej. Jednakże gdyby przywrócenie stanu poprzedniego było niemożliwe albo gdyby pociągało za sobą dla zobowiązanego nadmierne trudności lub koszty, roszczenie poszkodowanego ogranicza się do świadczenia w pieniądzu. Oznacza to, że do ekonomicznie uzasadnionych wydatków zaliczyć należy koszt nowych części i innych materiałów, których użycie było niezbędne do naprawienia uszkodzonej rzeczy. Jeżeli do osiągnięcia celu przywrócenia pojazdu do stanu poprzedniego konieczne jest użycie nowych elementów, to poniesione na to wydatki wchodzą w skład kosztów naprawienia szkody poprzez przywrócenie rzeczy do stany poprzedniego. W konsekwencji wydatki te w ostatecznym wyniku obciążają osobę odpowiedzialną za szkodę, również obniżenie należnego powodowi świadczenia o stopień amortyzacji wymienionych części pojazdu na nowe nie znajduje dostatecznych podstaw prawnych” (Sąd Najwyższy w orzeczeniu z dnia 05.11.1980 r. w sprawie o sygn. akt III CRN 223/80 OSNC 1981/10/186).

W niniejszej sprawie powódka żądała kwoty 17.641,94 zł tytułem nie przyznanej przez pozwanego pozostałej części odszkodowania ustalonego jako koszt przywrócenia pojazdu do stanu poprzedniego.

W ocenie Sądu powódka nie wykazała, aby szkoda majątkowa nie została w całości naprawiona. Przy ustalaniu wysokości szkody stosuje się teorię różnicy. Zgodnie z tą teorią wysokość szkody stanowi różnica między stanem majątkowym istniejącym w danym momencie, a tym stanem, który istniałby, gdyby nie nastąpiło zdarzenie wyrządzające szkodę. Wartość tej różnicy określa się w pieniądzu mając przy tym na względzie ceny rynkowe. Nie sposób przyjąć w okolicznościach niniejszej sprawy aby szkodę stanowiły hipotetyczne koszty naprawy pojazdu. Należy mieć na uwadze, iż powódka przedmiotowy pojazd naprawiła, a następnie zbyła. Powyższe oznacza, iż w niniejszej sprawie szkodę stanowi różnica między wartością pojazdu przed powstaniem szkody, a jego wartością po jej powstaniu tj. kwotą za jaką został sprzedany uszkodzony pojazd, pomniejszoną o koszty naprawy. Gdyby bowiem pojazd nie został uszkodzony powódka mogłaby uzyskać ze sprzedaży kwotę powiększoną o różnicę. Mając na uwadze postawę procesową powódki, która mimo zobowiązania nie złożyła umowy sprzedaży pojazdu, oświadczyła iż nie posiada rachunków czy faktur dotyczących naprawy, nie stawiała się, mimo wezwania celem przesłuchania w charakterze strony Sąd nie mógł ustalić jakiego rodzaju naprawy powódka dokonała tj. w pełni przywracającej do stanu poprzedniego czy też naprawy prowizorycznej, jakie koszty naprawy poniosła, ani też za jaką kwotę i w jakim stanie zbyła pojazd. Wskazać należy iż ciężar dowodu w zakresie wykazania wysokości szkody spoczywał na powódce, powódka nie tylko nie złożyła na tę okoliczność stosownych wniosków dowodowych ale też mimo zobowiązania nie złożyła dokumentów, nie stawiała się na przesłuchanie. Wskazać należy, iż choć powódka złożyła wniosek o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego na okoliczność ustalenia kosztów naprawy pojazdu, ostatecznie w oparciu o przedmiotową opinię nie sposób było ustalić wysokość szkody. W ocenie Sądu przyjęcie w niniejszej sprawie, iż szkoda poniesiona przez powódkę równa jest hipotetycznym kosztom naprawy pojazdu byłoby całkowicie oderwane od szkody faktycznie przez powódkę poniesionej. Powódka bowiem dokonała naprawy, a zatem w niniejszej sprawie koszt naprawy należało ustalić w oparciu o koszty które powódka realnie poniosła, gdyż o te koszty pomniejszył się jej stan majątkowy. Następnie powódka zbyła pojazd, a zatem uzyskana cena weszła do majątku powódki. R. powyższe w niniejszej sprawie uszczerbek w majątku powódki – szkodę można było określić wyłącznie jako różnicę między wartością pojazdu przed powstaniem szkody, a jego wartością po jej powstaniu tj. kwotą za jaką został sprzedany uszkodzony pojazd, pomniejszoną o koszty naprawy. Jak już wyżej wskazano w sprawie nie dało się ustalić ani kosztów naprawy poniesionych przez powódkę, ani też ceny za jaką pojazd został zbyty, ani też wartości pojazdu przed szkodą. Wskazać należy, iż powódką w toku postępowania reprezentowana była przez zawodowego pełnomocnika, a zatem brak było podstaw aby Sąd udzielał stronie pouczeń co do tego jakie okoliczności winna była wykazać, podkreślić również

warto iż zobowiązanie pełnomocnika powódki do przedłożenia umowy sprzedaży pojazdu winno być dla niego czytelnym sygnałem w tym zakresie. Sąd również nie miał obowiązku prowadzenia w niniejszej sprawie postępowania dowodowego z urzędu.

Mając na uwadze, iż powódka nie wykazała wysokości szkody a tym samym aby szkoda nie została przez pozwanego w całości naprawiona powództwo podlegało oddaleniu.

O kosztach procesu Sąd orzekł w punkcie II wyroku na mocy art. 98 kpc obciążając nimi w całości powódkę jako stronę przegrywającą. Na koszty poniesione przez pozwanego składały się koszty zastępstwa prawnego w kwocie 2.400 zł oraz koszty opłaty skarbowej od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł.